خفّاش‌های ایران

خفّاش‌ها در بسیاری از مناطق ایران وجود دارند. امّا در استان‌های کوهستانی مانند استان «ایلام» به خاطر وجود غارها، می‌توان تعداد زیادی از آن‌ها را دید.

پیام!

زندگی پر سر و صدا

ما خفّاش‌ها، صداهایی در حنجره‌مان تولید می‌کنیم که گوش شما نمی‌تواند آن‌ها را بشنود. با آن صداها، ما می‌توانیم هر چیزی را که سر راهمان باشد، تشخیص دهیم. یعنی امواج صوتی ما، با اشیا برخورد می‌کنند و به طرف خودمان برمی‌گردند. آدم‌ها از روی همین ویژگی ما «ردیاب صوتی» یا «رادار» را ساخته‌اند. آن‌ها به کمک رادار می‌توانند فاصله‌ی خودشان را با اشیای ثابت یا متحرّک تشخیص بدهند. ما خفّاش‌ها، به کمک صداهای دیگری که با لرزاندن پاها و بال‌ها ایجاد می‌شوند، با اعضای خانواده‌مان حرف می‌زنیم!

به قیافه‌ام بهتر نگاه‌کن

به خاطر شب بیداری و قیافه‌ی عجیب و غریب من، بعضی از آدم‌های بی‌اطّلاع می‌گویند من شوم و خطرناکم، امّا اگر دقّت کنی، می‌بینی که من هم از آفریده‌های زیبای خداوندم.

بچّه‌هایی که مادرشان را گاز می‌گیرند!

من خفّاش هستم. یک پستاندار پرنده! بر خلاف همه‌ی پرنده‌ها که تخم‌گذارند، من بچّه به دنیا می‌آورم و به آن‌ها شیر می‌دهم، من، هر بار یک بچّه و گاهی هم دو تا به دنیا می‌آورم، بچّه‌های من موقع تولّد، دندان‌های شیری دارند. به کمک این دندان‌های کوچک، بچّه‌ها به بدنم می چسبند و موقع پرواز با من به این طرف و آن طرف می‌آیند.

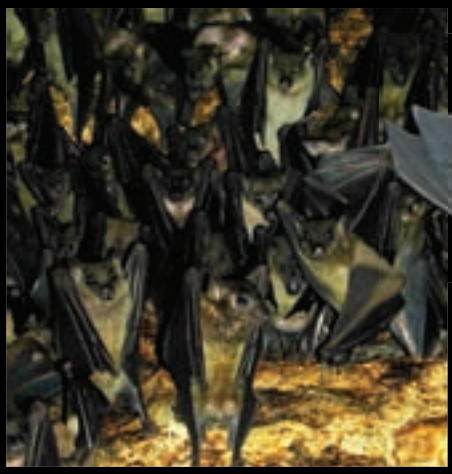

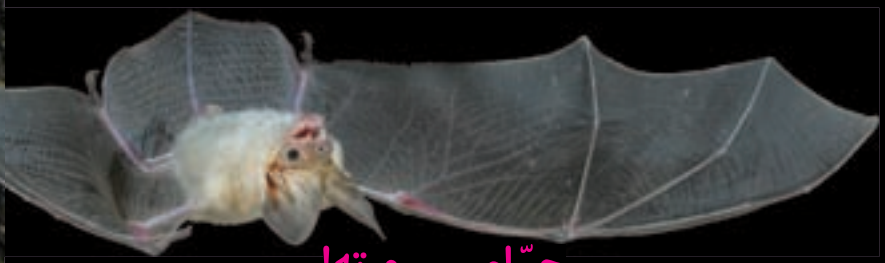

حمّام سر و ته!

ما خفّاش‌ها، معمولاً سر و ته می‌خوابیم. یعنی در حالی که سرمان پایین است، از پاهایمان آویزان می‌شویم. در این فرصت، با استفاده از زبان و انگشتان پا، خودمان را تمیز می‌کنیم. شب‌ها هم دسته‌جمعی برای نوشیدن آب از لانه خارج می‌شویم، شاید ما را موقع نوشیدن آب از برکه‌ها یا حوض‌ها دیده باشی!

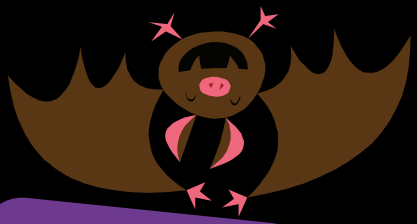

غذای خفّاش‌ها

یک چیز جالب‌تر: من می‌توانم در هوا بایستم و طعمه را شکار کنم. بال‌ها و دم من، مثل یک «تور حشره‌گیر» عمل می‌کنند و به کمک آن‌ها حشره را به طرف دهانم هدایت می‌کنم.

گاهی آدم‌ها از ما می‌ترسند. شاید آن‌ها نمی‌دانند که ما فقط حشره یا میوه می‌خوریم. هیچ‌کدام از ما در شرایط عادی به آدم‌ها حمله نمی‌کنیم. حتی نوع خون‌آشام ما که فقط در قاّره‌ی آمریکا زندگی می‌کند، فقط خون حیوانات و دام‌ها را می‌خورد.

موها فقط برای زیبایی نیستند!

من خفّاش هستم. تنها پستانداری هستم که مثل پرنده‌ها پرواز واقعی دارد... نه مثل «سنجاب پرنده» که فقط می‌تواند پرش‌های بلند داشته باشد و از درختی به درخت دیگر بپرد.

بدن من از موهای ظریف و ابریشمی پوشیده شده است. این موها باعث می‌شود که موقع پرواز، در هوا لیز بخورم و راحت جلو بروم. بنابراین، می‌توانم انرژی‌ام را برای کارهای دیگر ذخیره کنم. من می‌توانم به طور ناگهانی، سرعت پروازم را تغییر دهم یا در یک لحظه، جهت حرکت را عوض کنم.

ما برای شما مفیدیم!

محّل زندگی من، خانواده و دوستانم، داخل غارها، معدن‌ها، چاه‌ها، قنات‌ها، شکاف سنگ‌ها و جاهایی مثل این است. ما از هر قسمت خانه‌مان، برای کار مخصوصی استفاده می‌کنیم. مثلاً برای استراحت، پرستاری از بچّه‌ها و غذا خوردن به قسمت مخصوصی می‌رویم. اگر امنیّت داشته باشیم، نسل‌های زیادی از ما در یک خانه زندگی می‌کنند؛ امّا متأسفانه بعضی از آدم‌ها زیستگاه ما را از بین می‌برند. شاید اگر آن‌ها کمی از فایده‌های ما را بدانند، این‌کار را نکنند. «خفّاش کوچک قهوه‌ای» می‌تواند در عرض یک ساعت شما را از شر ۶۰۰ پشه‌ی مزاحم خلاص کند... ما به گرده‌افشانی گیاهان هم کمک می‌کنیم. و حتی مدفوع ما که کف غارها جمع می‌شود، کود بسیار باارزشی است!